

توپراق

ویژہ نامہ تظاہرات ضد تروریستی مردم اورمیہ

شماره بیست و یکم | فروردین ۱۴۰۴

توپراق

ویژه‌نامه تظاهرات ضدتروریستی
مردم اورمیّه در ۲ فروردین ۱۴۰۴

شماره بیست و یکم

تشکیلات مقاومت ملی آذربایجان (دیرنیش)

فروردین ۱۴۰۴

توپراق دان پای اولماز...

تکثیر و پخش این جزوه وظیفه ملی و میهنی هر تورک آذربایجانی است.

فهرست

- به جای سرمقاله ۵
- حماسه اورمیه؛ نماد هوشیاری ملی آذربایجان ۶
- مروری کوتاه بر رویدادهای هفته‌های گذشته اورمیه و اهداف آن ۸
- پاسخ قاطع مردم اورمیه به معاشقه‌ی شعوبی-تروریستی ۱۱
- تحلیل تجمعات اورمیه، فرصت‌ها و چالش‌های پیش‌رو ۱۳
- استفاده ایران از کارت سوخته ترور در جغرافیای ایران ۱۶
- نقشه شوم رژیم جمهوری اسلامی برای غرب آذربایجان با الگوگیری از سناریوی شمال سوریه ۱۸
- نسل Z، فریاد حق‌طلبی آذربایجان ۲۰

به جای سرمقاله

سردبیر

تهدیدات امنیتی و سیاسی از سوی رژیم جمهوری اسلامی ایران علیه تمامیت ارضی آذربایجان جنوبی در دو دهه اخیر بیش از پیش شدت گرفته است. این رژیم با استفاده از ابزارهای مختلفی تلاش کرده است تا گروه‌های مختلف اتنیکی را در برابر یکدیگر قرار دهد و با ایجاد اختلافات قومی، ضمن تثبیت قدرت و حاکمیت خود از رشد و قدرت گرفتن جریان‌های اتنیکی جلوگیری کند. این سیاست‌های جمهوری اسلامی در بسیاری از موارد، منجر به ایجاد بحران‌های گسترده‌ای در مناطق مختلف ایران شده است و اکنون، در تلاش است تا با استفاده از سناریوی مشابه در سوریه، این بحران‌ها را در

غرب آذربایجان نیز ایجاد کند جمهوری اسلامی، با استفاده از نهادهای اطلاعاتی خود، به حمایت از گروه‌های تروریستی مانند پ‌ک‌ک در شمال سوریه پرداخته است و اکنون در تلاش است تا این تجربه را در ایران، به‌ویژه در مناطق مرزی غرب آذربایجان، تکرار کند. از سوی دیگر، جمهوری اسلامی ایران با بهره‌گیری از ابزارهای مذهبی و ایدئولوژیکی، سعی در تحت‌فشار قرار دادن کشورهایمانند ترکیه و جمهوری آذربایجان دارد. این رژیم، با استفاده از کارت مذهبی تشیع و همچنین حمایت از گروه‌های تروریستی در مرزهایش با آذربایجان و ترکیه، در تلاش است تا منطقه را به یکی از بسترهای پرتنش و بی‌ثبات

تبدیل کند. حوادث روزهای گذشته در اورمیة نیز در راستای این سیاست طرح‌شده بود اما حضور تاریخی مردم اورمیة در اعتراض ضد تروریستی ۲ فروردین ۱۴۰۴ نشان داد، به‌رغم همه تهدیدات و چالش‌ها، ملت تورک آذربایجان همچنان در میدان مبارزه حضور دارد و با آگاهی از تهدیدات پیش رو و با استفاده از امکانات و منابع خود، در برابر جمهوری اسلامی و گروه‌های تروریستی ایستاده است.

در این شماره از نشریه «توپراق» به بررسی تفصیلی رویدادهای اخیر غرب آذربایجان خواهیم پرداخت

در پاسخ به این تحرکات، مردم اورمیة با حضور گسترده خود در روز ۲ فروردین، یک حماسه ملی آفریدند. تظاهراتی که شاید در ابتدا با هدایت برخی جریان‌های نزدیک به حکومت برنامه‌ریزی شده بود، اما ملت آذربایجان با هوشیاری، جهت آن را تغییر داده و به یک نمایش قدرت ملی تبدیل کردند. صدها هزار نفر با حضور در خیابان‌های اورمیة، با سر دادن شعارهای ملی و تأکید بر هویت ترک و تمامیت ارضی آذربایجان، نشان دادند که هیچ قدرتی نمی‌تواند این سرزمین را از هویت تاریخی خود جدا کند

این تجمع نشان داد که ملت آذربایجان نه تنها نسبت به تحرکات ضد ترک آگاه است، بلکه در برابر هرگونه تهدیدی علیه سرزمین و هویت خود، با تمام قوا ایستادگی خواهد کرد. تلاش‌های جمهوری اسلامی برای ایجاد تنش میان ترک‌های ساکن ایران و سایر ترک‌های منطقه نیز با آگاهی ملی آذربایجان بی‌نتیجه ماند. رژیم‌هایی که در سال‌های اخیر با شکست‌های متوالی در سیاست‌های منطقه‌ای خود مواجه شده، می‌کوشد با بهره‌گیری از اختلافات قومی، تنش‌هایی مصنوعی ایجاد کند. اما ملت آذربایجان، با درک عمیق از این توطئه‌ها، مسیر خود را مشخص کرده و در راستای حفظ منافع ملی‌اش حرکت می‌کند

تظاهرات گسترده اورمیة آینه تمام‌نمای بلوغ جنبش ملی آذربایجان بود. در کشوری که

حماسه اورمیة؛ نماد هوشیاری ملی آذربایجان

سعید عزیزی، عضو شورای مرکزی و نماینده تشکیلات دینیش در اروپا

مستمر جریان‌های معاند برای تغییر ساختار جمعیتی و فرهنگی این منطقه است. در ماه‌های اخیر، تحرکات گروه‌های تروریستی کردی برای طرح ادعاهای ارضی و تلاش‌های آنان برای تغییر بافت جمعیتی و ماهیت فرهنگی شهرهای آذربایجان، حساسیت ملت ترک را برانگیخته است. اقداماتی که در ۲۸ اسفند تحت پوشش مراسم نوروز در اورمیة صورت گرفت، مصداق زیاده‌خواهی‌هایی بود که ملت آذربایجان نمی‌توانست نسبت به آن بی‌تفاوت بماند

آذربایجان همواره در طول تاریخ با بردباری و متانت با چالش‌ها و دشمنان خود مواجه شده اما این صبوری هرگز به معنای غفلت از حقوق ملی و سرزمینی خود نبوده است. طی یک قرن اخیر، ملت ترک، به‌ویژه ترک‌های آذربایجان، بارها با تهدیداتی روبه‌رو شده‌اند که هدف آنها حذف هویت، فرهنگ و حتی موجودیت فیزیکی این ملت بوده است. از حوادث جیلولوق گرفته تا کشتارهای قاراباغ و قتل‌عام‌های سولدوز و دیگر مناطق آذربایجان غربی، تاریخ گواه تلاش‌های

کوچک‌ترین تجمعات اعتراضی با سرکوب شدید مواجه می‌شود، ملت آذربایجان ثابت کرد که با اراده‌ای قوی، هر فرصتی را به بستری برای ابراز مطالبات ملی خود تبدیل می‌کند. این حرکت نشان داد که آذربایجان، نه تنها از نظر جمعیتی و فرهنگی، بلکه از نظر سیاسی نیز هویتی مستقل و آگاه دارد که نمی‌توان آن را نادیده گرفت

این پیام واضح و صریحی بود به تمام کسانی که در صدد تضعیف آذربایجان هستند؛ از نیروهای داخلی گرفته تا گروه‌های ماجراجو و حامیان خارجی آنان. ملت ترک، یکبار دیگر با صدای بلند اعلام کرد که «تورک ملتی اویاقدی، اؤز یوردونا دایاقدی» و اجازه نخواهد داد که سرزمینش بازیچه زیاده‌طلبان شود

حماسه اورمی، تنها یک واکنش به یک اتفاق خاص نبود، بلکه پیامی روشن از سوی ملت آذربایجان به تمامی جریان‌های داخلی و خارجی بود که در پی ایجاد تنش و تغییر ماهیت فرهنگی و سرزمینی این منطقه هستند. این رویداد، اثباتی بود بر اینکه ملت آذربایجان زنده، هوشیار و آماده دفاع از هویت و تمامیت ارضی خود است. این حضور گسترده، بار دیگر بر اهمیت بیداری ملی و لزوم حفظ انسجام در برابر تهدیدات تأکید کرد. آذربایجان، همواره بیدار بوده و خواهد ماند

ترکیه در سوریه و نیز تلاش دولت ترک برای سازش با گروه تروریستی پ.ک.ک و خلع سلاح این گروه حداقل در داخل این کشور، رقابت ژئوپلیتیکی ایران و ترکیه به سطحی بی‌سابقه رسید. این رقابت نه تنها بر معادلات سیاسی و امنیتی در منطقه تأثیر گذاشته، بلکه در داخل مرزهای ایران، به‌ویژه در غرب آذربایجان، نیز نشانه‌های آشکاری از تغییر معادلات قدرت را نمایان کرده است

در پی این تحولات، جمهوری اسلامی ایران تلاش کرده تا با بهره‌گیری از ابزارهای غیرمستقیم، موقعیت خود در برابر ترکیه را بازتعریف کند. یکی از این ابزارها، حمایت از گروه تروریستی پ.ک.ک و تقویت فعالیت‌های آن در غرب آذربایجان (مناطق مرزی ایران با ترکیه و جمهوری آذربایجان) است. پس از کاهش نفوذ ایران در سوریه و سقوط رژیم بشار اسد، جمهوری اسلامی با اتخاذ راهبردی جدید، تمرکز خود را بر غرب آذربایجان افزایش داده و حمایت‌های خود از گروه پ.ک.ک را تشدید کرد

در همین راستا، در روستای ترک‌نشین ذاکیرلی پلدشت، مراسمی کاملاً ضد ترکی، تحت پوشش جشن نوروز همراه با به آتش کشیدن پرچم ترکیه برگزار شد که در واقع نوعی پروپاگاندا و اعلام حمایت از گروه تروریستی پ.ک.ک بود. این مراسم با هماهنگی نهادهای امنیتی

مروری کوتاه بر رویدادهای هفته‌های گذشته اورمیّه و اهداف آن

خاقان توران، عضو شورای مرکزی تشکیلات مقاومت ملی آذربایجان (دیرنیش)

در آغازین روزهای اسفندماه ۱۴۰۳، رسانه‌های و هواداران گروه‌های تروریستی کردی در غرب آذربایجان با انتشار اخبار و بیانیه‌هایی از برگزاری مراسمی تحت عنوان «جشن نوروز» خبر دادند. آنچه در ابتدا بیش از همه مورد توجه قرار گرفت تأکید مبلغان این مسئله به مجوز دار بودن آن و انتخاب روستای تورک نشین ذاکیرلی پلدشت برای برگزاری این مراسم بود هم‌زمان دو عضو کرد زبان شورای شهر اورمیّه با انتشار اطلاعیه اعلام کردند، برای برگزاری مراسمی با عنوان «جشن نوروز» از تهران مجوز گرفته‌اند و این مراسم در ۲۸ اسفند ۱۴۰۳ در شهر اورمیّه برگزار خواهد شد

هم‌زمانی اعطای مجوز برای برگزاری چنین مراسمی با رقابت ژئوپلیتیکی ایران و ترکیه در منطقه و تحولات منطقه‌ای نمی‌توانست اتفاقی باشد

در این نوشتار، به بررسی ابعاد مختلف این تحولات، دلایل اعطای مجوز به چنین تجمعاتی از سوی جمهوری اسلامی و اهداف پشت پرده این سیاست‌ها پرداخته خواهد شد. همچنین، واکنش‌های ترکیه به این اقدامات و پیامدهای احتمالی این رقابت در آینده منطقه‌ای مورد تحلیل قرار می‌گیرد

پس از سقوط رژیم اسد و شکست استراتژیک ایران در برابر

ایران، از جمله شورای عالی امنیت ملی، اطلاعات سپاه و وزارت اطلاعات، برگزار شد و نقش افرادی همچون ناجی شریفی زیندشتی، مسعود شمس نژاد، ارشاک رثوف گنبدی و رسول کله‌بان در سازمان‌دهی آن پررنگ بود.

انتخاب این منطقه برای برگزاری چنین مراسمی، از جنبه ژئوپلیتیکی، حامل پیامی روشن برای ترکیه و جمهوری آذربایجان بود. نزدیکی روستای ذاکیرلی به مرز نخجوان و گذرگاه قاراسو، پیامی از سوی ایران بود که می‌خواست بگوید، در صورت لزوم می‌تواند از طریق گروه‌های نیابتی خود، نخجوان و مسیرهای راهبردی منطقه را با استفاده از گروه تروریستی پ.ک.ک ناامن کرده و فشار سیاسی و امنیتی بر آنکارا و باکو وارد کند.

همچنین صفحه رسمی پژاک (شاخه ایرانی گروه تروریستی پ.ک.ک)، در یکس، با انتشار ویدئوهایی از این مراسم و تأکید بر برگزاری آن در حاشیه رود ارس، مهر تأییدی بر هدفمند بودن این اقدام و پیام آشکار آن برای طرف‌های منطقه‌ای زد.

هم‌زمانی برگزاری این مراسم با قرائت بیانیه عبدالله اوجالان، سرکرده پ.ک.ک، پیغام واضحی از طرف ایران به ترکیه بود که نشان می‌داد، نه تنها ایران از توافق احتمالی پ.ک.ک با آنکارا حمایت نمی‌کند، بلکه با افزایش کمک‌های نظامی، لجستیکی، مالی و اطلاعاتی، در پی تقویت موقعیت پ.ک.ک در منطقه است.

در اورمیه نیز مراسم مشابهی با مجوز و دستور مستقیم «سپاه قدس» و صحنه‌گردانی ناجی شریفی زیندشتی و دو عضو شورای شهر اورمیه و اعضای رسمی گروه تروریستی پ.ک.ک برگزار شد.

برگزاری این مراسم بخشی از سناریویی بود که دو هدف را دنبال می‌کرد: نخست، ارسال پیامی به آنکارا مبنی بر کنترل ایران بر گروه پ.ک.ک و توانایی استفاده از آن به‌عنوان یک اهرم فشار؛ و دوم، دامن زدن به اختلافات میان ترک‌ها و کردها برای جلوگیری از اتحاد این دو گروه در برابر حاکمیت

در مرحله نخست، در ۲۸ اسفند، هواداران گروه‌های تروریستی گرد با حمایت نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی با سردادن شعارهایی، حساسیت تورک‌های اورمیه را برانگیختند. در گام بعد، جمهوری اسلامی تلاش کرد با استفاده از رسانه‌ها و ابزارهای حکومتی موازی موضوع را به‌طرف بهره‌برداری مذهبی از تورک‌های اورمیه سوق دهد. پس از پایان مراسم پروپاگاندای گروه‌های تروریستی در اورمیه، بلافاصله تبلیغاتی با عنوان «اجتماع علویون اورمیه» مثلاً برای مقابله با این میتینگ شکل گرفت که در حقیقت یک نمایش مذهبی ساختگی است. رژیم قصد داشت در مراسمی تحت کنترل با سازمان‌دهی هیئت‌های مذهبی و بسیجیان یک تجمع مذهبی برگزار کند و در آن با هدف قرار دادن ترکیه و آذربایجان به تنش مذهبی بین تورک‌های ترکیه و آذربایجان دامن بزند. انتخاب نام «علویون» نیز پیامی سیاسی برای ترکیه محسوب شد تا نشان دهد آذربایجانی‌ها شیعه هستند و از هویت «ایرانی-شیعی» خود دفاع می‌کنند.

حضور کم‌سابقه و پرمعنای مردم اورمیه در اعتراض ضد تروریستی روز دوم فروردین ۱۴۰۴ و سردادن شعارهای ملی با تأکید بر هویت تورکی شهر اورمیه و نیز نشان دادن علامت «بوزقورد» حکومت تهران و مشخصاً اتاق‌های فکر سپاه قدس را فتیله‌پیچ کرد.

در این میان از بازی خوانی دولت ترکیه نیز نباید به‌همین راحتی گذشت. پس از مراسم روستای ذاکیرلی، هاکان فیدان، وزیر امور خارجه این کشور، در مصاحبه‌ای با شبکه الجزیره، به‌طور تلویحی به ایران هشدار داد که هرگونه مداخله در امنیت ترکیه، با پاسخ متقابل آنکارا روبه‌رو خواهد شد. فیدان در این مصاحبه در واکنش به این اقدامات، گفت: «اگر شما با حمایت از یک گروه در کشوری به دنبال ایجاد ناراحتی در آن باشید، کشور دیگری نیز با حمایت از گروه‌های داخل کشورتان شما را ناراحت می‌کند. دیگر چیزی در دنیا پنهان نیست. قابلیت‌هایی که شما دارید، دیگران هم دارند. اگر نمی‌خواهید که به شیشه شما سنگ زده شود، به شیشه دیگران سنگ نزنید.»

در مراسم اورمیة نیز در وهله اول وزارت دفاع ترکیه در روز گرامی داشت جنگ چاناق قالا (۱۸ مارت) با انتشار تصویری یک از مزارهای شهدای این جنگ که نام «تبریز» بر روی آن نقش بسته بود پیغام سربسته‌ای به حکومت تهران ارسال کرد

پس از آن رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه در نشست خبری پس از نشست کابینه دولت در آنکارا، با اشاره به نبرد چاناق قالا، عنوان کرد: از سوریه تا غزه، از حلب تا تبریز، از موصل تا قدس شهدا از چهارگوشه جغرافیای معنوی مان در چاناق قالا در کنار هم آرمیده‌اند و روح چاناق قالا تجسم این همبستگی و این مشارکت در سرنوشت است

مواضع رئیس‌جمهور، وزیر امور خارجه و وزارت دفاع ترکیه در مقابل بازی‌های منطقه جمهوری اسلامی، پیامی آشکار به تهران بود. در حالی که تهران در سوریه موقعیت خود را به‌طور کامل از دست داده، اکنون تلاش می‌کند تا با ایجاد تنش در مرزهای ترکیه با ایران (منطقه غرب آذربایجان)، آنکارا را تحت فشار قرار دهد. ترکیه که تجربه گسترده‌ای در مبارزه با گروه تروریستی پ.ک.ک دارد، به‌وضوح اعلام کرد که در صورت ادامه حمایت ایران از این گروه، آنکارا نیز آماده است تا در برابر این سیاست، به‌صورت متقابل واکنش نشان دهد

پاسخ قاطع مردم اورمیة به معاشقه‌ی شعوبی - تروریستی

اسماعیل جولای، عضو شورای مرکزی تشکیلات مقاومت ملی
آذربایجان (دیرنیش)

قدس که مشغول سازمان‌دهی برخی محافل و شخص‌های افراطی شیعه موردحمایت ایران بودند، پروژه ایجاد درگیری‌های مذهبی در ترکیه را خنثی نمود و عملیات خنثی‌سازی همچنان ادامه دارد

یعنی اگر به زبان ساده بگوییم موضوع صدور مجوز برای هواداران تروریسم فعال در غرب آذربایجان در منطقه پلدشت و اورمیة و سپس پمپاژ تجمع به اصطلاح «علویون» بخشی از پروژه گسترده‌ای می‌باشد که از سوریه تا آذربایجان جنوبی امتداد داشت و پروژه سازان می‌خواستند چنین پروپاگاندا کنند که حتی تورک‌های علوی و شیعه آذربایجان جنوبی هم شدیداً مخالف سیاست‌های آنکارا و باکو هستند. (چنانکه که قبلاً بخشی از این پروژه را توسط عاملی امام‌جمعه اردبیل اجرا نمودند

اما حرکت به‌موقع، تحلیل درست اوضاع، روشن‌گری و آگاهی بخشی احزاب سیاسی و رسانه‌های حرکت ملی آذربایجان و همچنین احساسات به غلیان آمده تورک‌های آذربایجان از توطئه‌های پی‌درپی فاشیسم ارتجاعی و ایران‌شهری علیه هویت، منیت و تمامیت ارضی آذربایجان موجب گردید فتنه پروژه سازان در ۲ فروردین با حضور میدانی چند صد هزار نفری مردم با شعارهای ملی خنثی گردد و پاسخ قاطعی به فتنه سازان داده شود
خروش مردمی در خیابان‌های

سال‌هاست که نظام جمهوری اسلامی ایران تلاش دارد با حمایت‌های لجستیکی، اطلاعاتی و میدانی وسیع از گروه تروریستی پ ک ک و فرصت‌سازی برای باندهای تبهکار فعال در مرزهای غرب آذربایجان و تغییر ترکیب جمعیتی و برهم زدن توازن قوای سیاسی، زمینه تهدید و فشار جدی علیه تورک‌های آذربایجان جنوبی، جمهوری آذربایجان شمالی و جمهوری ترکیه را فراهم آورد

تئوریسین‌های فاشیسم ارتجاعی و ایران‌شهری بر این باورند که با ایجاد مراکز تهدید و بحران در مناطق مختلف آذربایجان جنوبی و درگیر کردن ذهن ملت آذربایجان می‌توانند سدی در مقابل جنبش هویت‌طلبی و مطالبات ملی تورک‌های آذربایجان را بکشند

آخرین پرده پروژه جمهوری اسلامی صدور مجوز برای هواداران تروریسم در پلدشت در نزدیکی مرزهای نخجوان برای رساندن پیام تهدید به «باکو» و تکرار این نمایش برای رساندن پیام تهدید به «آنکارا» بود

پروژه سازان فاشیسم ارتجاعی فارسی تلاش کردند با بولد نمودن گفتمان شیعه‌گری در تحت لوای «علویون» و ایجاد جبهه شیعه و سنی پرده دوم نمایش را اجرا کنند تا پلی به حوادث اخیر سوریه زده و پیامی هم به مراکز فتنه افراطیون شیعه‌گرای موردحمایت خود در منطقه «کئچی اؤرن» آنکارا و «هالکالی» استانبول و ارض‌روم و قارص جمهوری ترکیه برسانند لازم به یادآوری است که در هفته اخیر سازمان اطلاعات ملی ترکیه با بازداشت چند افسر اطلاعاتی واحد برون‌مرزی سپاه

اورمیه چنان سنگین بود که تلاش «قربشی شیخ جاهل و به اصطلاح امام جمعه اورمیه» برای سخنرانی و مدیریت میدان ناکام ماند

یگان ضد شورش و موتورسواران از بیم به خشونت کشیده شدن و عصبیت مردم مجبور به سکوت شدند. تمام شعارهای از پیش طراحی شده پروژه سازان مانند «حیدر حیدر» و «بوراسی آذربایجان قلب ایران» که از بلندگوها پخش می شد مجبور سکوت به گردید و دسته عزاداری حکومتی با شعار حمایت از علویون سوریه در «خیابان امینی» زمین گیر شدند

یعنی امروز پاسخ کوبنده، به مافیای هوادار تروریسم فعال در غرب آذربایجان و پروژه سازان و فتنه گران فاشیسم ارتجاعی فارسی از گلوی هزار زن و مرد و پیر و جوان و قاطبه مردم تورک اورمیه داده شد

بارها گفته ایم و تأکید داریم جنبش ملی آذربایجان جریانی ترقی خواه با محوریت اندیشه بنیادی «آزادلیق، عدالت میلی حکومت» برای آزادی ملی و تعیین سرنوشت ملی میلیون ها تورک آذربایجانی فعالیت می کند، برادران قهرمان مبارزه ما مانند عظیمی قدیم ها، طاهر نقوی ها، کریم اسماعیل زاده ها و... برای آزادی و برابری در زندان های فاشیسم گرفتار هستند و این آزادی و برابری در فردای آذربایجان آزاد برای همه اقلیت های اتنیکی و مذهبی و دگرباشان یکسان خواهد بود. ملت آذربایجان با اقلیت مهاجر کرد ساکن در غرب آذربایجان هیچ مشکلی نداشته و نخواهد داشت و در فردای آذربایجان آزاد همه حقوق ملی و قومی و اتنیکی و زبانی آنها به رسمیت شناخته خواهد شد

اما در کنار این روح دمکراتیک و آزادی خواهانه یقیناً تمامیت ارضی آذربایجان جنوبی خط قرمز ملت تورک آذربایجان بوده و حق دفاع مشروع برای حفاظت از دستاوردهای انقلاب دمکراتیک و ملی تورک های آذربایجان و تمامیت ارضی در رأس مبارزات ملی قرار دارد

دوم فروردین خروش ملی مردم اورمیه علیه تروریسم فعال در غرب آذربایجان و حامیان فاشیست آنها را به همه انسان هایی که صادقانه در میدان بودند، به فعالین فداکار حرکت ملی، به نیروهای سازمانی و تشکیلاتی که در چند هفته گذشته بی منت، بی سروصدا و بدون پروپاگاندا برای به سرانجام رسیدن کار تلاش کردند و امروز در میدان بودن صمیمانه تشکر و قدردانی می کنم

تجمع اکراد

اتفاقات اورمیة را باید در تحولات اخیر خاورمیانه جست، پکک در ترکیه منحل و شاخه‌های آن در سوریه با دولت جدید متحد شدند و اقلیم کردستان نیز جذابیت قبلی خود را به‌عنوان مامن برای این گروه‌ها از دست داده است، چراکه بازمانی‌ها نمی‌خواهند کنفدراسیون تشکیل شده را در نطفه، زیر حملات ایران، ترکیه و حتی سوریه‌ی آینده نابود کنند. چراکه شاهد حملات گذشته کشورهای همسایه بوده‌اند. البته اقلیم همچنان مخفیگاه گروه‌ها هست اما محل فعالیت نیست و خود این گروه‌ها هم علاقه‌ای به فعالیت در اقلیم که در آن به بخشی از هدف کردستان بزرگ رسیده‌اند، ندارد

لذا تنها کشوری که باقی می‌ماند ایران است، کشوری که خطر جنگ را بیش از پیش احساس کرده و اگر جنگی رخ دهد قطعاً به دنبال آن تنش داخلی و تجزیه در پی خواهد داشت، یعنی همان وضعیت مطلوب گروه‌های تروریستی کرد که در عراق و قسمتی از سوریه، آنها را به هدفشان رساند. با خارج کردن فاکتور سیاست‌های منطقه‌ای رژیم جمهوری اسلامی که برای مقابله با ترکیه و آذربایجان در حال چینش مهره‌های خود در قالب یک بازی جدید است و زمینه این میتینگ‌ها را برای گروه‌های تروریستی کردی آماده کرد، به بررسی حوادث اخیر خواهیم پرداخت. با این اوصاف گروه‌های تروریستی

تحلیل تجمعات اورمیة، فرصت‌ها و چالش‌های پیش رو

پانسا سایغین، عضو کمیته دانشجویی تشکیلات مقاومت ملی آذربایجان (دینیش)

در روزهای اخیر، تحولات اورمیة بار دیگر تنش‌های قومی و سیاسی در منطقه را برجسته کرده است. این رخدادها در بستری از تحولات کلان منطقه‌ای و تغییرات استراتژیک در موقعیت گروه‌های تروریستی کردی و سیاست‌های منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران شکل گرفته‌اند. در این میان، اتحاد گروه‌های تروریستی کردی و واکنش جامعه تورک اورمیة، دو محور اصلی این رویدادها بودند که هر یک با فرصت‌ها و چالش‌های خاص خود همراه بودند. از یک‌سو، گروه‌های تروریستی با بهره‌گیری از فضای موجود، تلاش کردند تا توان خود را برای دوران پساجمهوری اسلامی یا پساجنگ به نمایش بگذارند. و در سوی دیگر، تورک‌های اورمیة نیز با حساسیت ملی و تاریخی خود، نسبت به تهدیدات بالقوه واکنش نشان دادند. این نوشتار به بررسی ابعاد مختلف این تجمعات، عوامل مؤثر بر آن و پیامدهای احتمالی‌اش بر معادلات منطقه‌ای و داخلی ایران و حرکت ملی آذربایجان می‌پردازد

کردی با فراخوان نوروز در قالب یک میتینگ سعی در تمرین تجمع هواداران خود در پسا جمهوری اسلامی و یا پسا جنگ داشتند (همانند میتینگ سولدوز در ۵۸) و شاید در تاریخ این گروه‌های تروریستی کمتر اتفاق افتاده باشد که برای موضوعی پژاک، دمکرات و کومله که به خون هم تشنه بوده‌اند بیانیه حمایتی صادر کنند و این موضوع نشان از آمادگی آنان برای روزهای متلاطم آینده دارد برجسته‌ترین نکته تجمع هواداران این گروه‌ها، اتحاد ساختارمند آنان در این موضوع بود که این اتفاق در سایه برنامه‌ریزی از قنبدیل و رهبری واحد که هم‌اکنون زیندشتی بر عهده دارد اتفاق افتاده است، چراکه حاکمیت، زیندشتی را فعلا جایگزین افرادی مانند سیمیتقو و دیگر سرعشیره‌ها کرده است و به نظر می‌رسد این افراد منفعت سابق خود را از دست داده‌اند. چراکه کردها دیگر به موضوعاتی مانند سورانی، شکاک و ... اهمیتی ندادند و «کرد واحد» جایگزین شده است. فلذا سرعشیره شکاک یا سرعشیره سورانی و ... نمی‌تواند کنترل‌کننده مسیر کردها به نفع حاکمیت باشد و قدرت پولی زیندشتی جایگزین خوبی هست

موضوع دوم حضور زنان و خارج از ساختارهای مذهبی جمهوری اسلامی (بدون حجاب) در این تجمعات بود، همان‌طور که اوجالان برای کادر سازی پکک، زنان را مقدمه‌رهایی می‌دانست و برای توجیه خروج آنان از خانواده، موضوع قیام زنان علیه پدرسالاری را مطرح می‌کرد، به نظر می‌رسد تجمع اخیر کردها، توانست نمایشی از اجرای تفکرات اوجالان و همچنین استفاده از ابزار جنسی برای جذب بیشتر افراد باشد، جایی رسانه‌های فارسی‌زبان اپوزیسیون با برجسته‌سازی این موضوع آن را در قالب آزادی به خورد مخاطبان خود دادند

موضوع بعدی در این میتینگ، استفاده از ابزارها و فرصت‌های حاکمیت بود؛ کردها با تجربه از سال‌های به دست گرفتن اسلحه، موضوع نفوذ به بدنه حاکمیت و استفاده از امکانات حاکمیت کشورها را به خوبی درک کرده‌اند، همان‌طور که در ترکیه در قالب احزاب مختلف در انتخابات حضور دارند، در ایران نیز از هر فرصتی برای بهره‌برداری از خلأهای قدرت استفاده می‌کنند، از حضور در شوراهای شهر و نمایندگی مجلس و حتی فعالیت زیندشتی. در تجمع اخیر اورمیه و دیگر شهرها نیز استفاده ابزاری از پرچم ایران، توانست سپری برای چهره واقعی تفکرات آنان باشد. البته این را نیز نباید نادیده گرفت که اگر چراغ سبز رژیم و سیاست‌های منطقه آن نمی‌بود، این موضوعات اکنون مورد بحث قرار نمی‌گرفت. به هر نحو حضور زنان، وحدت گروه‌ها و استفاده ابزاری از حاکمیت نقطه قوت تجمع کردها بود

واکنش تورک‌ها

اولین نقطه قوت تجمع تورک‌ها، بیداری و احساس خطر مردم اورمیه در مقابل خطر تروریسم کردی بود که به نظر می‌رسد سال‌های گذشته به جهت گسست نسلی، این احساس کم‌رنگ‌تر شده بود اما رخداد اخیر نشان داد که مردم این شهر هنوز آگاهی ملی خود را از دست نداده و باوجود دو دلی، مخالفت و حتی بی‌تفاوتی، هنوز شعور ملی در اولویت این شهر است

عدم اتحاد کامل از موضوعات مطرح دیگر بود. چراکه برخی جریان‌های وابسته به قدرت مرکزی، هنوز این‌گونه تجمعات را نه از زاویه هویتی بلکه از زاویه احزاب مرکزی همچون اصلاحات و اصولگرایی می‌بینند. گرچه اتحاد مردمی وجود داشت اما برخی از تورک‌هایی که در ساختار حکومت قرار دارند، به‌عنوان مخالفین درونی اتحاد نیز مانعی بودند که نمی‌توان دست‌کم گرفت و قطعاً این انشقاق در آینده خود را نشان خواهد داد

موضوع بعدی خطر حل شدن احساسات ملی مردم اورمیه در درون جریان‌های حاکمیتی همچون اصولگرایان است. موضوعی که هانا آرنه آن را معضلی برای جنبش‌های ضد آپارتایدی دانسته است که این مسئله به دلیل نبود رهبری واحد (منظور رهبری شخص نیست بلکه رهبری واحد اتاق فکر) و نبود رسانه قوی رخداده است. امری که به‌وضوح شاهد آن بودیم که بسیار از کاربران شبکه‌های مجازی، به‌رغم وجود شعور ملی، تصاویری با نوحه‌ها و محتوای مذهبی به اشتراک گذاشتند

نبود جریان رسانه‌ای قوی و واحد از دیگر موضوعاتی بود که در تجمع اخیر خود را نشان داد، در نتیجه

هرکس برداشت و تصویر موردنظر خود را به نمایش گذاشت و از طرفی اهداف تجمع نتوانست در مقابل هجمه شدید رسانه‌های اکراد و افراس، دوام آورد و این تجمع به نژادپرستی تفسیر شده و رسانه‌های داخلی و خارجی فارسی‌زبان نیز از خوراک آنان استفاده کردند. لازم به ذکر است نه تنها رسانه‌ها بلکه از ظرفیت فضای مجازی صفحات شخصی نیز استفاده کاملی صورت نگرفت و انحراف مسائل روی داده از طریق رسانه‌های فارسی و کردی به نفع خود، منجر به بازداشت‌های اخیر شد به‌طور کلی نقطه قوت تجمع تورک‌ها، حساسیت مردم اورمیه به خطر تروریسم کردی و هویت تاریخی شهر بود که می‌توان با مدیریت درست، به اهداف بلند و کوتاه‌مدت دست‌یافت اما در مقابل نبود اتحاد و سوءاستفاده جریان‌ات تشنه قدرت مانند اصولگرا و اصلاح‌طلب از احساس مردم و ایجاد تفرقه در بین تورک‌ها از موضوعات این تجمع بود

موضوع دیگری که باید از هر دو جنبه مورد موشکافی قرار گیرد و در تجمع اخیر به‌طور واضح خود را نشان داد، وابستگی دیوانی تورک‌ها در اورمیه است که دست آنان را برای ابراز عقیده و استفاده از فرصت فضای مجازی گرفته است. برخلاف تورک‌ها که طبیعتاً به‌عنوان بومی درگیر سیستم دیوانی شده‌اند، کردها طبیعتاً به‌عنوان مهاجر به شغل‌های کاذب روی آورده‌اند و این عدم وابستگی امکان ابراز عقیده و استفاده از فضای مجازی را تسهیل و در مقابل تورک‌ها را دچار خودسانسوری کرده و اگر برای این روند راهکاری از سوی تشکل‌های سیاسی حرکت ملی ارائه نشود این قشر از جامع آذربایجانی دچار اضمحلال ایدئولوژیکی خواهد شد

سخن آخر اینکه تجمع ایجادشده و احساسات پس‌از آن، یک اقدام واکنشی بود اما باید با مدیریت درست، ابتدا از امکان بی‌راهه رفتن اهداف آن جلوگیری کرد و ثانیاً از سرمایه انسانی ایجادشده برای رسیدن به اهداف حرکت ملی استفاده نمود

را شاهد خواهیم بود و باکمال تأسف تنها قربانی این بازیچه شدن، خانواده‌ها و جوانان کرد نبوده بلکه ضربه‌ای سهمگین فاشیسم ارتجاعی فارس به مبارزات ضد آپارتایدی ملل تحت ستم وارد می‌کند

سال‌هاست که کارتل‌های جرائم سازمان یافته و کمپ‌های تروریستی مورد حمایت اطلاعات سپاه در غرب آذربایجان و اطراف شهر اورمیه مانند چماقی بر بالای سر جنبش دموکراتیک و ملی آذربایجان نگاه داشته شده است و در بزنگاه‌های حساس تلاش می‌شود در مقابل مطالبات ملی تورک‌های آذربایجان قرار گیرد

برای اثبات موضوع نمونه‌های تاریخی بسیاری وجود دارد اما مورد اخیر صدور مجوز تجمع هواداران تروریسم در پلدشت و اورمیه نمونه بسیار بارزی بر این ادعای ما هست

زمانی که روح هویت طلبی ملی در آذربایجان موج می‌زند، فعالین مدنی در شهرهای مختلف آذربایجان برای برگزاری مراسم‌های فرهنگی مراجعه می‌کنند اما مسئولین ذی‌ربط از صدور مجوز به ساده‌ترین مراسم فرهنگی عید نوروز خودداری می‌کنند، اما یک‌باره با نظارت مراکز خاص در تهران با مدیریت اطلاعات سپاه دو مجوز در دونقطه حساس غرب آذربایجان برای اقلیت قومی و عشایر منطقه صادر می‌شود علیرغم هشدارهای جدی و نامه‌نگاری برخی مقامات

استفاده ایران از کارت سوخته ترور در جغرافیای ایران

پاشار قیزیل باش عضو شورای مرکزی کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان

از زمان پهلوی تا به امروز نهادهای امنیتی ایران با ابزارهای گوناگون مذهبی، ایدئولوژیکی، عشیره‌ای، مادی و... طوایف و احزاب سیاسی کرد را در مقابل هم و یا کشور دیگری قرار داده‌اند

روزگاری تهران با مسلح کردن سازمان‌ها و عشایر کرد تلاش نمود بغداد را تحت فشار دیپلماتیک بگذارد و نظام سیاسی بغداد نیز از سایر عشایر کرد علیه تهران استفاده کرد

بعد از انقلاب ۱۳۵۷ رژیم جمهوری اسلامی این سیاست را در مقابل عراق و ترکیه ادامه و حتی گسترش داد و امروز نیز می‌بینیم این ابزار هم در سوریه هم در عراق و هم برای تهدید جمهوری آذربایجان در دستان فتنه آلود نهادهای اطلاعاتی جمهوری اسلامی قرار دارد

یعنی اگر هر ورقی از کتاب تاریخ را رقم بزنیم، مدلی از خوش خدمتی سران عشایر و سازمان‌های سیاسی کرد را یا برای ساواک دوره پهلوی یا اطلاعات سپاه و وزارت اطلاعات

بومی به تهران که این ایجاد اقدامات حساسیت بسیار بالای اکثریت تورک‌های آذربایجان را به دنبال دارد و موجب تشنت و تشدید اختلافات خواهد شد، محافلی خاص از تهران بر اجرای این مراسم‌ها اصرار می‌کنند و آن اتفاق طراحی شده افتاد

گذشته از چربی‌ها و علل طراحی این مراسم علیه تمامیت ارضی و جنبش ملی آذربایجان، خود کردها نیز در سیل هدف‌گذاری این مراسم‌های طراحی شده از نهادهای خاص و محافل اطلاعاتی بود، یعنی این نهادها از ابزار تاریخی خود استفاده چندمنظوره کردند

البته این مراسم‌های مدیریت شده در سایر نقاط کرد نشین مانند مریوان و... را هم شاهد بودیم.

مثلا در پلدشت و مراسم ۲۸ اسفند اورمیه چند نفر جوان پسر و دختر با لباس و یونیفرم مختص گروه تروریستی پ.ک.ک ظاهر شدند و ریتم و موزیک‌های مربوط به این سازمان تروریستی پخش شد و در مناطق دیگر مانند مریوان و سقز چند جوان دختر و پسر با لباس‌ها و کفش‌ها و مدل بستن پوتین وار جوراب‌ها که مختص حزب دمکرات کردستان می‌باشد با ترانه‌ها و موزیک‌های مربوط به این حزب ظاهر شدند

به نظر شما این مسائل به چه معناست؟ این همه اتفاقی هستند؟ نه

در مسائل سیاسی، اطلاعاتی و امنیتی چیزی به نام «اتفاقی» وجود ندارد. محافل خاص و نهادهای اطلاعاتی جمهوری اسلامی از ابزار قدیمی سران عشایر و سازمان‌های کردی هم علیه کشورهای منطقه استفاده می‌کنند هم علیه ملل تحت ستم هم علیه خود کردها

واقعیت این هست اگر عاقلانه حرکت نکنیم، این ابزار قدیمی نهادهای فاشیسم ارتجاعی فارس مقابل همسایه‌ها و تورک‌های آذربایجان نهایتاً نتیجه خونینی خواهد داشت و بسیار خانمان‌سوز خواهد بود

لذا به‌عنوان نیروی سیاسی ملت تورک آذربایجان با گفتمان صحیح و درک شرایط خاص بین‌المللی و منطقه‌ای و داخل ایران گام‌های جدی برای آن روزها برداشت به همین خاطر کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان با مدل و شیوه‌های خاص همچنان در میدان بوده و خواهد بود

طرحی چندوجهی را پیش برد که هدف آن هم تضعیف مخالفان را دنبال می‌کرد و هم موازنه‌ای علیه ترکیه ایجاد می‌نمود

در همین راستا، جمهوری اسلامی اقدام به تجهیز، آموزش و پشتیبانی کامل از پکک کرد و با همراهی نیروهای روسی و رژیم اسد، شرایطی را رقم زد که شمال سوریه به یک پناهگاه شبه‌دولتی برای پکک تبدیل شود؛ پناهگاهی با حدود ۳۰ هزار نیروی مسلح که به کمک حمایت‌های آمریکا، امروز به یکی از بزرگ‌ترین تهدیدهای تروریستی در منطقه بدل شده است

اکنون، در شرایطی که جمهوری اسلامی به‌صورت جدی با خطر حمله نظامی آمریکا و فروپاشی داخلی روبروست، بار دیگر به تجربه موفق سوریه بازگشته است. این رژیم قصد دارد با بهره‌گیری از کارتهای قومی و قومی‌سازی درگیری‌ها، مانع از شکل‌گیری وحدت مخالفان در داخل کشور شود.

در همین چارچوب، جمهوری اسلامی به دنبال بازتولید سناریوی شمال سوریه در آذربایجان غربی است

رژیم، با پیش‌بینی احتمال دخالت ترکیه در تحولات آینده ایران، تصمیم گرفته است تمام نوار مرزی ترکیه با ایران را به گروه تروریستی پکک واگذار کند. هدف این است که ترکیه درگیر مسائل امنیتی در مرزهای خود شود و نتواند به مناطق مرکزی‌تر

نقشه شوم رژیم جمهوری اسلامی برای غرب آذربایجان با الگوگیری از سناریوی شمال سوریه

رنوف حکمت دوست

در سال ۲۰۱۱، زمانی که اعتراضات دموکراتیک مردم سوریه علیه حکومت بشار اسد آغاز شد، کمتر کسی گمان می‌کرد که این جنبش مردمی سرانجام به یک فاجعه انسانی، امنیتی و سیاسی تمام‌عیار بدل شود. اما این جمهوری اسلامی ایران بود که با دخالت مستقیم، سوریه را به جهنمی برای مردم آن کشور و میدان آزمایش استراتژی‌های ویرانگر خود تبدیل کرد با آغاز سرکوب خونین اعتراضات توسط رژیم اسد، مخالفان نیز به تدریج مسلح شده و کنترل بخش‌های بزرگی از کشور را به دست گرفتند. این وضعیت، رژیم‌های ایران و سوریه را نگران کرد و آنان برای حفظ بقای خود، دست به یک بازی خطرناک زدند؛ واگذاری مدیریت بخش‌هایی از سوریه به بازیگرانی که از نظر ایدئولوژیک یا ژئوپولیتیک تهدیدی مستقیم محسوب نمی‌شدند، در این مسیر، ایران با واگذاری مناطق صحرائی به داعش و بخش‌های شمالی سوریه به گروه تروریستی پکک،

آذربایجان جنوبی نفوذ کند. به همین دلیل، در یکسال اخیر، رژیم به گروه‌های تروریستی اجازه داده است آزادانه مراسم‌هایی نظیر نوروز را به تجمعات سیاسی و میتینگ‌های تبلیغاتی تبدیل کنند

از سوی دیگر، رژیم جمهوری اسلامی برای فشار به ترکیه، تلاش کرده از کارت مذهبی تشیع نیز بهره‌برداری سیاسی کند؛ چنانکه در دوم فروردین اقدام به برگزاری تجمعی با عنوان مراسم «علویون» کرد. اما این اقدامات در برابر هوشیاری ملت تورک آذربایجان بی‌نتیجه مانده و خواهد ماند

هدف نهایی رژیم این است که در صورت از دست دادن کنترل مناطقی مانند آذربایجان، کردستان و بلوچستان، دست‌کم آن‌ها را به گروه‌هایی واگذار کند که کم‌ترین هزینه را برای نظام دارند. در رأس این گروه‌ها، پ‌ک‌ک و شاخه‌های وابسته به آن قرار دارند که سال‌هاست روابطی پنهانی و همکاری‌های امنیتی با جمهوری اسلامی دارند

در نهایت باید گفت، جمهوری اسلامی در تلاش است با کاهش هزینه‌های امنیتی خود و افزایش هزینه‌های ترکیه و ملت آذربایجان، منطقه آذربایجان غربی را به نسخه دوم شمال سوریه تبدیل کند. اما آنچه رژیم از آن غافل است، ریشه‌دار بودن جنبش ملی آذربایجان است؛ جنبشی که نه تنها مردمی، بلکه با حمایت لایه‌هایی از نیروهای سیاسی، نظامی و اجتماعی همراه شده و آماده ایستادگی در برابر هر گونه پروژه تروریستی و فتنه‌گرانه باشد است

برای انکار یا تحریف آن،
محکوم به شکست است

حضور امروز بوزقوردهای
جوان، نشان داد که
«چاققالارین حوکمو، قورد
مئیدانا گلنه قدر دی». این
تصویر نمادین، بیانگر قدرت و
اراده‌ی نسلی است که مصمم
هست تا از حقوق خود دفاع
کند؛ و حالا آذربایجان می‌تواند
به این نسل خود افتخار کند؛
نسلی که با آگاهی از حوادث
تلخ گذشته، قدم در راه آینده‌ای
روشن‌تر می‌گذارد. نسلی که
نه تنها میراث دار دردها و
رنج‌های پیشینیان است، بلکه
با عزمی راسخ، برای دستیابی
به حقوق و آزادی‌های خود
تلاش می‌کند. این نسل،
دیگر حاضر نیست تا شاهد
بی‌عدالتی و تبعیض در سرزمین
خود باشد

این نسل، نسل «Z» است؛
نسلی که با استفاده از ابزارهای
نوین ارتباطی، صدایش را
به گوش جهانیان می‌رساند.
نسلی که دیگر حاضر نیست
در سکوت، شاهد پایمال شدن
هویت و فرهنگ خود باشد.
نسل Z، با تکیه بر دانش و
آگاهی خود، می‌خواهد آینده‌ای
متفاوت برای آذربایجان رقم
بزند. آینده‌ای که در آن، عدالت،
آزادی و برابری، نه یک آرزو،
بلکه یک واقعیت باشد. این
نسل، می‌داند که تنها با
اتحاد و همبستگی می‌تواند به
اهداف خود دست یابد

این تظاهرات، تنها یک
رویداد گذرا نبود؛ بلکه
نشانه‌ای از بیداری و تحول
در جامعه‌ی آذربایجان است.
نسلی که امروز به خیابان

نسل Z، فریاد حق طلبی آذربایجان

اوکتای اورمولو

عضو کمیته جوانان تشکیلات مقاومت ملی آذربایجان (دیرنیش)

نسل ما، نسل دهه هشتادی‌ها، روایت‌ها از سرکوب و تبعیض
۸۵ را شنید و امروز، دوم فروردین را به صحنه فریاد بدل کرد.
جوانانی که امروز در خیابان‌ها بغض فروخورده‌ی پدران خود را
فریاد زدند: «هزارای هزارای من تورکم!» این فریاد، اعلام حضور
نسلی بود که در برابر زیاده‌خواهی اقلیت مهاجر کرد، گروه‌های
تروریستی و نقشه‌های شوم جریان‌های شعوبیه-ایرانشهری،
پاسخی قاطع و کوبنده داد. این نسل، با الهام از مبارزات تاریخی
ملت تورک آذربایجان، نشان داد که میراث دار غیرت و شجاعت
نیاکان خود است

امروز، دختران و پسران جوان آذربایجانی که بسیاری از آنان
برای اولین بار طعم حضور در خیابان را می‌چشیدند، با وجود
جوانی، با درک و آگاهی ویژه‌ی خود، شعارهایی مستقل و در شأن
آذربایجان سر دادند: «بو تورپاقدان، پای اولماز، اورمو کوردستان
اولماز، شهید اولمز وطن بؤلونمز و...». این شعارها، نه تنها فریاد
حق‌خواهی، بلکه اعلام وفاداری به خاک و هویت آذربایجان
بود. این نسل، می‌داند که هویت تاریخی شهر اورمیه، بخشی
جدایی‌ناپذیر از تاریخ و تمدن آذربایجان است و هرگونه تلاش

آمده، فردا در عرصه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، نقش‌آفرینی خواهد کرد. نسلی که با فریادهای خود، آینده‌ی آذربایجان را رقم خواهد زد. این نسل، نسل امید آذربایجان است

Lezzetin Puff noktasiiii...

آذربایجان میلی دیرنیش تشکیلاتی

www.diranish.com

ARAZ
NEWS

آراز نیوز مئدییا قروپو

www.araznews.org